

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 12 0 В 006678 18 Гж
Бања Лука, 6.3.2018. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Дарка Осмића, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Јадранке Станишић, као чланова вијећа, у ванпарничном предмету предлагача Хрватски..., Република Хрватска, против противника предлагача Д. Р. из У., , ради признања стране судске одлуке, одлучујући о жалби противника предлагача против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 В 006678 18 В од 5.2.2018. године, на сједници одржаној 6.3.2018. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Жалба противника предлагача се усваја, укида се рјешење Окружног суда у Бијељини број 12 0 В 006678 18 В од 5.2.2018. године и предмет враћа истом суду на поновни поступак.

Образложење

Првостепеним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 В 006678 18 В од 5.2.2018. године призната је правонажна и извршна пресуда због оглухе Опћинског грађанског суда у Загребу, Република Хрватска, број: 109 П-1336/15-6 од 6.5.2015. године, која је постала правоснажна и извршна дана 30.1.2016. године. Том пресудом је обавезан тужени (овдје противник предлагача) да исплати тужитељу (овдје предлагач) износ од 6.718,97 kn са затезном каматом почев од 6. 3.2015. године до исплате, по стопи прописаној за свако полугодиште, увећањем есконтне стопе Хрватске народне банке, која је вриједила задњег дана полугодишта, које је претходило текућем полугодишту, увећаној за пет постотних поена.

Противник предлагача побија првостепено рјешење због повреда одредаба поступка и погрешне примјене материјалног права и предлаже да се побијано рјешење укине и предмет врати на поновно одлучивање и да му се накнаде трошкови поступка.

Предлагач у одговору на жалбу противника предлагача предлаже да се жалба одбије као неоснована.

Жалба је основана.

Предлагач тражи признање пресуда због оглухе Опћинског грађанског суда у Загребу, Република Хрватска, којом је тужени обавезан да тужитељу исплати новчани износ, назначен у изреци те пресуде.

Према одредбама члана 86. Закона о рјешавању сукоба закона са прописима других земаља у одређеним односима („Службени лист СФРЈ“ број 43/82 и 72/82, даље: ЗРСЗ), који се има примијенити у конкретном случају на основу члана 458. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), страна судска одлука се изједначује са одлуком суда у БиХ ако је призна надлежни суд у БиХ.

У образложењу првостепеног рјешења наводи се да је суд, поступајући по члану 101. став. 1. ЗРСЗ оцијенио да су у конкретном случају испуњени услови прописани одредбом члана 86. до 100. тог закона, за признање напријед наведене судске одлуке.

Поступак признања стране судске одлуке спроводи се по правилима ванпарничног поступка прописаног одредбама Закона о ванпарничном поступку („Службени гласник Републике Српске“ број 36/09, даље: ЗВП) и одредбом члана 101. ЗРСЗ. Ванпарнични поступак, у правилу, није контрадикторан поступак. Међутим, одступање од начела контрадикторности не смије бити учињено на штету основног правила да у ванпарничном поступку учествује и друга страна - учесник у поступку, кога се тиче тај поступак. Одсуство овог начела у ванпарничном поступку треба схватити као одступање од захтјева за обавезним одржавањем главне расправе и дужности суда да о сваком наводу и захтјеву једне странке омогући да се изјасни друга странка.

Слиједом наведеног, у поступку признања стране судске одлуке суд је дужан доставити приједлог за признање те одлуке другом учеснику у поступку и расправити сва спорна питања и приговоре у вези постојања евентуалних законских сметњи за признање стране судске одлуке, што је у складу са одредбом члана 5. ЗПП која се сходно одредби члана 2. став 2. ЗВП примјењује у овом поступку. И уставно начело је, да се сваком мора омогућити да учествује у поступку када се одлучује о његовом праву (члан 16. Устава Републике Српске).

С обзиром да је страном судском одлуком која је призната побијаним рјешењем наметнута обавеза туженом према коме тужитељ остварује право наплате досуђеног му износа, противник предлагача има правни интерес да (приговорима из члана 88. до 92. ЗРСЗ), приговара њеном признању. У конкретном случају противник предлагача (будући да му суд није доставио приједлог за признање наведене стране судске одлуке) није ни знао да је поступак покренут све док му није достављено побијано рјешење. Таквим поступањем првостепени суд је онемогућио противника предлагача да учествује у том поступку, чиме је починио повреду одредаба парничног поступка из члана 5. ЗПП у вези са чланом 2. став 2. ЗВП, на што се основано указује у жалби.

Код оваквог стања ствари, без значаја је позивање противника предлагача у одговору на жалбу на рјешење овог суда број 11 0 В 021111 17 Гж од 14.11.2017. године, јер је у поступку који је претходио доношењу тог рјешења приједлог предлагача достављен противнику предлагача на одговор, дакле, по поднесеном приједлогу му је омогућено расправљање пред судом.

Из наведених разлога жалба противника предлагача је усвојена, првостепено рјешење укинута на основу члана 227. став став 1. тачка 2. ЗПП, у вези са 235. тачка 3. и чланом 236. истог закона и са чланом 2. став 2. ЗВП и предмет је враћен првостепеном суду на поновни поступак, како би се отклонили недостаци на које је указао у овом рјешењу.

Предсједник вијећа
Дарко Осмић

Тачност отправака овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић